

deres Nydere Ejere af Rettigheder i Jord, hvilket synes lige saa sikkert, saa er der ikke mere Grund til, at Ejere af Lensforpligtelser skulde være fritagne end Ejere af den fulde Ret til Ejendom i Jorden. Opretholdelsen af Sikkerheden beror paa Kommunens Tilstedeværelse og Udgifter, og følgelig bør de, der nyde, ogsaa bidrage til disse Udgifter. Besværligheden for Folk med moderate Indtægter mildnes ved den Omstændighed, at de ville opnaa nogen Fordel ved Lettelser i deres Skatter som Brugere, og i yderste Tilfælde kan fuldstændig eller delvis Eftergivelse af Skatter sikres ved Henvendelse til Skattevæsenet. Naar alt kommer til alt, maa man ikke glemme, at sandsynligvis eje flere Enker og forældreløse Børn egen Husejendom end de, der eje Lensforpligtelser, og der foreslaas ikke at fritage dem som saadanne Ejere, hvis den ny Skattenorm bliver vedtagen.

Udvalget ønsker at bringe i Erindring sin levende Overbevisning om, at skønt det Spørgsmaal, som er drøftet i de umiddelbart foregaaende Afsnit, er af betydelig Interesse og Vigtighed, er der dog et andet Syn paa Sagen, hvis Vigtighed ikke altid finder tilsvarende Anerkendelse. Ønskeligheden af at tage Jord som Grundlag for Vurdering beror ikke udelukkende paa Spørgsmaalet om Fordelingen af Byrden mellem Parter. De værdifuldeste økonomiske Fordele af denne Reform følge af Forandringen af Beskatningsgrundlaget. Vi have allerede henvist til Naturen af disse Fordele, der kunne sammenfattes som følger:

1. Huse og andre Forbedringer vilde modtage Lettelser i Skattebyrden. Dette vilde opmuntre Byggeriet og lette industrielle Udviklinger.
2. Med Hensyn til de store Byer vilde den sætte Jord i Udkanterne i Stand til at blive moden til Bebyggelse tidligere end nu og saaledes bidrage særdeles materielt til at hjælpe paa Løsningen af Behusningsproblemet. Den vilde ogsaa have en lignende Virkning paa Behusningen i Landdistrikter.

Efter vor Mening ere disse Fordele afhængige af Forandringen af Grundlaget for Beskatning og ikke afhængige af Spørgsmaalet om, i hvilket Forhold der bør bidrages af de forskellige Personer, som ere interesserede i Ejendommen. Uden at søge at forringe Vigtigheden af dette Spørgsmaal anse vi det for rigtigt at udpege, at Taksationen af Landværdier forsvares lige stærkt af Personer, som indtage afvigende Stillinger til denne Side af Spørgsmaalet.

De Anskuelser, som Udvalget har fremsat angaaende Lovforslagets Hovedtanker, gøre det nødvendigt at beskæftige sig med mange Emner, som der dælede ved under Vidneforklaringerne. Saaledes blev der forudsagt, at Medtagelsen af eksisterende Lensafgifter i den ny Skattenorm vilde standse Lensvæsenet. Dette synes at være meget usandsynligt. Thi hvis Lensvæsenet er, som der meddeltes Udvalget, Yndlingsmetoden til at udgive Jord til Bebyggelse, saa ville Lensherrer være nødt til at forlene, under Bøde af at beholde deres Jord, som, efter hvad Udvalget fik at vide, for Tiden ikke er efterspurgt paa Markedet, paa Haanden. Dersom der indtraadte en væsentlig Nedgang i Lejeafgifter, vilde sandsynligvis det meste af denne ikke bortlejede Ejendom være i Brug igen; thi ingen benægter Tilstedeværelsen af Overbefolkning i alle vore store Befolkningscentre. Den bevislige betydelige Stigning af Jordværdier i Løbet af forholdsvis faa Aar i visse Dele baade af Edinburgh, Glasgow og Aberdeen, skønt ledsagede af et betydeligt Fald i andre Dele af disse Stæder, forekommer ikke Udvalget at influere paa nogen Maade paa Lovforslagets Princip og Metode. Sundheden af en Beskatningsnorm kan ikke bero paa den blotte Stigen og Falden af Normens Værdi.

Der har været forelagt Udvalget Oplysninger angaaende Vurderingen af Jord, bortset fra Forbedringer, i New York, Australien og New Zealand; men disse Oplysninger have ikke ydet nogen væsentlig Hjælp til at naa til de Slutninger, som Udvalget er kommet til. I Aaret 1903 vedtoges der en Forholdsregel, hvorved Jord alene blev anvist til at vurderes i New York City. Den statutariske Anvisning paa denne Vurdering udtrykkes saaledes: „Den Sum, for hvilken, efter den Embedsmands Mening, der foretager Vurderingen, hvert særlig beskattet Stykke reelt Jordegods under almindelige Omstændigheder vilde kunne sælges, dersom det var aldeles uforbedret“. Det vil bemærkes, at denne Anvisning er affattet i Udtryk, der mindst ere lige saa almindelige som de i Lovforslaget indeholdte. Alligevel er Vurderingen bleven